

Крсто Георгиев – Новоселски: Војвода, Бунтовник и Символ на македонската слобода (1873 – 1905)

Крсто Георгиев – Новоселски е еден од најзначајните македонски револуционери на почетокот на 20 век, личност која со својот живот и дела го обликувала обликот на македонската борба за слобода. Роден е во 1873 година во струмичкото село Ново Село, во семејство кое, како многу други во тој период, живеело под тешка османлиска власт. Од најмала возраст Крсто ги чувствувал неправдите и страдањата на својот народ, и рано во себе развил чувство за храброст, праведност и преданост на идеалот за слобода.

По Новоселската афера во 1901 година, Крсто преминал во илегала, станувајќи нелегален член на Тајната македонско-револуционерна организација (ТМОРО). Тој живеел под постојан ризик од турските власти, криејќи се во селата, планините и шумите на Струмичко. Од 1902 година, како предводник на месна чета, го водел својот народ против притисокот на окупаторот, организирајќи акции кои барале храброст, стратегиско размислување и непоколеблива решителност.

По Илинденското востание во 1903 година, Крсто бил назначен за војвода во Струмица, со задача да ја заштити населбата и да ја продолжи борбата за слобода. Неговото име станало симбол на отпор, а неговата чета – надеж за населението кое живеело под постојан страв од турските казни и одмазди.

Еден од најдраматичните моменти во неговата борба се случил на 4 февруари 1904 година во селото Куклиш. Четата на Крсто била откриена и опколена од турските сили. Селската милиција, разбудена од алармот, се мобилизирала и се приклучила на борбата, а помош пристигнала и од соседните села, вклучувајќи го и Сачево. Борбата била жестока и траела еден ден и една ноќ. Крсто, заедно со своите борци, водел борба со

невидена храброст, користејќи стратегија и бомби за да ја пробие непријателската блокада. На крајот, напорот бил успешен – четата успеала да се спаси, но турските сили се одмаздиле со убиство на 48 жители на Куклиш и со целосно запалување на селото. Овој настан оставил длабока трага и ја покажал суровата реалност на македонската борба за слобода.

Драмата на неговиот живот достигнала врв во декември 1905 година, кога Крсто и неговата чета биле опколени во Костурино. При обидот да ја пробијат блокадата, шестмина од борците биле убиени, а Крсто бил сериозно ранет. Со силата на својата решителност, успеал да стигне до Моноспитово. Таму, соочен со неповолна ситуација, без можност за повлекување и опкружен од непријателот, тој донел храбра одлука – да изврши самоубиство за да не падне жив во рацете на турските сили.

Животот на Крсто Георгиев – Новоселски не бил само борба на бојното поле. Тој бил човек кој чувствувал длабока грижа за својот народ, кој споделувал радости и страдања со селаните, и кој со својата лична пожртвуваност инспирирал генерации. Неговите битки не биле само физички – тие биле симбол на национална свест, храброст и достоинство.

Денес, неговото име и дела се вечен спомен за македонскиот народ. Во декември 2022 година, археолозите од Струмица во некрополата под струмичката тврдина Цареви Кули откриле гробови од крајот на 19 и почетокот на 20 век. Во еден од нив биле пронајдени пушка и муниција од тој период, а археолозите претпоставуваат дека еден од гробовите припаѓа токму на Крсто Новоселски, потврдувајќи ја неговата историска улога и непрекинатата присутност во колективната меморија на македонскиот народ.

Крсто Георгиев – Новоселски останува симбол на непоколеблива храброст, пожртвуваност и љубов кон слободата. Неговата приказна е сведоштво за тоа дека дури и во најтемните времиња, има луѓе кои со својата одлука и дела оставуваат вечен белег во историјата и во срцата на својот народ.

ТК